TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. rugsėjo 17 d.*

Byloje C-520/07 P

dėl 2007 m. lapkričio 22 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama K. Gross ir B. Martenczuk, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

MTU Friedrichshafen GmbH, atstovaujamai *Rechtsanwälte* F. Montag ir Th. Lübbig bei *Rechtsanwältin* M. le Bell,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: vokiečių.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Tizzano (pranešėjas), A. Borg Barthet, E. Levits ir J.-J. Kasel,

generalinė advokatė V. Trstenjak,
kancleris R. Grass,

susipažinęs su 2009 m. vasario 19 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *MTU Friedrichshafen prieš Komisiją* (T-196/02, Rink. 2007, p. II-2889; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismas panaikino 2002 m. balandžio 9 d. Komisijos sprendimo 2002/898/EB dėl Vokietijos *SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH* suteiktos valstybės pagalbos (OL L 314, p. 75; toliau – ginčijamas sprendimas) 3 straipsnio 2 dalį tiek, kiek šioje nuostatoje nurodyta *MTU Friedrichshafen GmbH* (toliau – *MTU*) solidariai grąžinti 2,71 milijono eurų.

Teisės aktai

2 Pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339; toliau – reglamentas) 10 straipsnį:

„1. Jeigu Komisija turi iš bet kurio šaltinio gautą informaciją apie įtariamą neteisėtą pagalbą, tokią informaciją ji iš karto patikrina.

2. Prireikus Komisija prašo suinteresuotosios valstybės narės pateikti informaciją. Šio reglamento 2 straipsnio 2 dalis ir 5 straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

3. Jeigu, nepaisant 5 straipsnio 2 dalyje minimo pakartotino pranešimo, suinteresuotoji valstybė narė per Komisijos nustatytą laikotarpį nepateikia būtinos informacijos arba pateikia ne visą informaciją, Komisija priima sprendimą, įpareigojantį pateikti tokią informaciją (toliau – įsakymas pateikti informaciją). Sprendime nurodoma, kokią informaciją reikia pateikti, ir nustatomas atitinkamas laikotarpis, per kurį ji turi būti pateikta.“

3 Reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Galimos neteisėtos pagalbos patikrinimas užbaigiamas priimant sprendimą pagal 4 straipsnio 2, 3 arba 4 dalis. Jeigu priimami sprendimai pradėti formalaus tyrimo procesą, bylos svarstymas užbaigiamas priimant sprendimą pagal 7 straipsnį. Jeigu valstybė narė nevykdo įsakymo pateikti informaciją, minėtasis sprendimas priimamas remiantis turima informacija.“

4 Reglamento 14 straipsnyje numatyta:

„Jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo (toliau – sprendimas išieškoti pagalbą). Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Bendrijos teisės principui.“

Ginčo aplinkybės

5 1998 m. balandžio 9 d. laišku Vokietijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie kelis finansinės paramos atvejus, kuri per *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben* (toliau – BvS) buvo suteikta restruktūrizavimą vykdančiai įmonei *SKL Motoren- und Systemtechnik GmbH* (toliau – *SKL-M*), veikiančiai laivų variklių gamybos sektoriuje.

6 1997 m. tarp *SKL-M* ir bendrovės *MTU*, veikiančios didelės galios dyzelinių variklių gamyboje, buvo užmegzti sutartiniai santykiai, *MTU* siekiant įsigyti *SKL-M*.

7 Konkrečiai kalbant, 1997 m. lapkričio 5 d. šios bendrovės sudarė du susitarimus. Pirmasis *MTU* suteikė opcioną nusipirkti *SKL-M* dalių. Antruoju susitarimu *Wechselseitiger Lizenz- und Kooperationsvertag zwischen SKL-M und MTU* (toliau – WLKV), numatančiu bendrosios įmonės įsteigimą, nustatyta dviejų įmonių praktinės patirties bendro naudojimo ir dviejų naujos rūšies variklių studijų, gamybos ir pardavimo tvarka.

8 2000 m. birželio 15 d. *MTU* pagal minėto susitarimo 5 straipsnį buvo suteikta teisė išimtinai trečiųjų šalių atžvilgiu naudotis šiame susitarime numatyta *SKL-M* praktine patirtimi bei pramoninės nuosavybės teisėmis ar prašymais įregistruoti šias teises, egzistuojančias tą dieną. Už šią teisę *SKL-M* gavo 6,71 milijono DEM (3,43 milijono eurų) vienkartinį užmokestį, skirtą padengti plėtros išlaidas.

9 2000 m. rugpjūčio 8 d. laišku Komisija Vokietijos valdžios institucijas informavo apie sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą (OL C 27, 2001, p. 5) ir nurodė suinteresuotosioms šalims pateikti savo pastabas. Komisija taip pat paklausė Vokietijos valdžios institucijų, ar *MTU* pasinaudojo *SKL-M* skirta pagalba arba galėjo ja pasinaudoti ateityje.

10 2000 m. rugsėjo 1 d. buvo pradėta *SKL-M* bankroto byla.

11 Keliais 2000 ir 2001 m. išsiųstais laiškais Vokietijos Federacinė Respublika pateikė Komisijai pastabas dėl sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą.

12 Komisija, nusprendusi, kad šie atsakymai jos netenkina, 2001 m. rugsėjo 19 d. laišku nurodė Vokietijos valdžios institucijoms pateikti informaciją, reikalingą įvertinti *SKL-M* suteiktos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka pagal reglamento 10 straipsnį. Šiame laiške Komisija, be kita ko, nurodė, kad jos turima informacija neleidžia nustatyti, ar *SKL-M* skirtos pagalbos dalis buvo naudojama *MTU*, o ne *SKL-M* interesais, taip pat, ar *MTU* pasinaudojo WLKV numatytu opcionu, leidžiančiu jai įgyti *SKL-M* įgytą praktinę patirtį už kainą, kuri neatspindi tos praktinės patirties esamos ar numatomos rinkos vertės. 2001 m. lapkričio 9 d. Komisija priminė, kad neturėdama šios informacijos ji priims galutinį sprendimą remdamasi turima informacija pagal reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

13 2002 m. sausio 23 d., vasario 26 d. ir kovo 11 d. laiškais Vokietijos valdžios institucijos atsakė į šį įsakymą. 2002 m. kovo 5 d. laišku jos taip pat Komisijai perdavė 2001 m. spalio 1 d. ir lapkričio 21 d. *MTU* pastabas, pateiktas *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben* dėl *SKL-M* praktinės patirties naudojimo ir jai sumokėtos kainos pagal WLKV.

14 2002 m. balandžio 9 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriame, pirma, konstatavo, kad *SKL-M* sumokėta restruktūrizavimo pagalba neatitinka Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 368, 1994, p. 12) nustatytų sąlygų, ir, antra, nusprendė, kad Vokietijos Federacinė Respublika nepateikė pakankamai informacijos, kuri leistų paneigti, kad *MTU* netiesiogiai, taikydama WLKV, pasinaudojo pagalba, kurią *SKL-M* gavo restruktūrizavimo etapu nuostoliams padengti.

15 Šiuo klausimu Komisija nurodė, kad praktinės patirties, kurią *MTU* perdavė *SKL-M*, kaina, apskaičiuota remiantis 1997 m. numatytomis plėtros išlaidomis, pasirodė esanti mažesnė už 5,30 milijono DEM faktiškai *SKL-M* patirtų išlaidų.

16 Kadangi Vokietijos valdžios institucijos nepateikė objektyvios informacijos apie praktinės patirties esamą ar numatomą rinkos vertę, Komisija konstatavo, kad *SKL-M* skirta restruktūrizavimo pagalba bent iš dalies galėjo kompensuoti išlaidas, patirtas plėtojant praktinę patirtį, galėjusią būti labiau naudojamą *MTU*, o ne *SKL-M* interesais, kuri, kontroliuojama valstybės, turėjo prisiimti finansinę riziką, neatitinkančią rinkos ekonomikos investuotojo principo. Todėl, remiantis ginčijamo sprendimo 86 konstatuojamąja dalimi, praktinės patirties perdavimas gali būti laikytinas maksimalios 5,30 milijono DEM dydžio valstybinių išteklių sumos perdavimu *MTU*.

17 Tad Komisija nusprendė, kad Vokietijos valdžios institucijų *SKL-M* suteikta 67,017 milijono DEM (34,26 milijono eurų) valstybės pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka ir kad iš bendros šių institucijų išieškotinos sumos 5,30 milijono DEM (2,71 milijono eurų) solidariai turi grąžinti *SKL-M* ir *MTU* (ginčijamo sprendimo 3 straipsnio 2 dalis).

18 2002 m. birželio 28 d. *MTU* pateikė ieškinį Pirmosios instancijos teisme dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

Skundžiamas sprendimas

19 Savo prašymui dėl panaikinimo pagrįsti *MTU* iš esmės nurodo du ieškinio pagrindus. Pirmasis grindžiamas motyvavimo trūkumu ir teisės klaidomis pripažįstant valstybės pagalbos suteikimo ieškovei sąlygų egzistavimą. Antrasis pagrindas pagrįstas klaidingu Reglamento Nr. 659/1999 13 straipsnio 1 dalies taikymu ir procesinės teisingo bei nešališko faktų nagrinėjimo garantijos pažeidimu.

20 Pirmosios instancijos teismas pirmiausia išnagrinėjo antrąjį pagrindą. Atlikdamas šią analizę skundžiamo sprendimo 39–45 punktuose jis konstatavo, jog Komisija laikėsi reglamento 10 straipsnio 3 dalyje ir 13 straipsnio 1 dalyje nustatytų procedūrinių garantijų, kad būtų galima priimti ginčijamą sprendimą remiantis turima informacija.

21 Vis dėlto skundžiamo sprendimo 46 punkte jis nurodė, kad reglamento 13 straipsnio 1 dalis nesuteikia Komisijai teisės net ir solidariai įpareigoti įmonę sugrąžinti nesuderinama pripažintos pagalbos dalį, jeigu valstybinių išteklių, kuriais pasinaudojo ši įmonė, perdavimas yra tik hipotetinis.

22 Skundžiamo sprendimo 48 punkte Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad pareiga solidariai išieškoti ginčijamame sprendime yra nustatyta remiantis hipotezėmis, kurių Komisijos turima informacija neleidžia nei patvirtinti, nei paneigti. Konkrečiai šio sprendimo 47 punkte Pirmosios instancijos teismas nurodė, jog Komisija ginčijamo sprendimo 88 punkte tik nustatė, kad „remiantis turima informacija negalima atmesti galimybės“, jog *MTU* pasinaudojo *SKL-M* išteklių perdavimu, tariamai lengvatinėmis sąlygomis įsigydama praktinę patirtį.

23 Be to, skundžiamo sprendimo 50 punkte Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad remiantis reglamento 13 straipsnio 1 dalimi atitinkamai įmonei nustatyta pareiga solidariai grąžinti dalį pagalbos nėra logiška EB sutartimi nustatytos procedūros valstybės pagalbos srityje pasekmė, „nes pagalbą, kurią nurodyta išieškoti, suteikusi valstybė narė Komisijai kontroliuojant bet kuriuo atveju privalo reikalauti grąžinti iš faktinių gavėjų, todėl nebūtina sprendime dėl išieškojimo aiškiai juos įvardyti ar *a fortiori* nurodyti sumą, kurią grąžinti privalo kiekvienas gavėjas“.

24 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, Pirmosios instancijos teismas, neišnagrinėjęs pirmojo jam pateikto ieškinio pagrindo, panaikino ginčijamo sprendimo 3 straipsnio 2 dalį tiek, kiek joje nurodyta *MTU* solidariai grąžinti *SKL-M* suteiktos pagalbos dalį.

Šalių reikalavimai

25 Savo apeliaciniame skunde Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— priimti byloje galutinį sprendimą ir atmesti ieškinį dėl panaikinimo kaip nepagrįstą,

— priteisti iš *MTU* bylinėjimosi išlaidas, patirtas tiek apeliacinėje, tiek pirmojoje instancijoje.

26 *MTU* Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti apeliacinį skundą nepriimtinu,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti jį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

27 Grįsdama savo apeliacinį skundą Komisija nurodo du pagrindus dėl teisės klaidų, kurias padarė Pirmosios instancijos teismas aiškindamas reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir 14 straipsnio 1 dalį.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo

— Šalių argumentai

28 Savo pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu Komisija tvirtina, jog Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 46–51 punktuose nuspręsdamas, kad sprendimas, priimtas remiantis tik turima informacija reglamento 13 straipsnio 1 dalies prasme, negalėjo būti taikomas faktiniam pagalbos gavėjui, iš kurio turi būti reikalaujama ją grąžinti, identifikuoti.

29 Komisija mano, kad toks aiškinimas negali būti pagrįstas remiantis reglamentu ir ypač jo 13 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 1 dalies formuluotėmis.

30 Iš tiesų šiame 14 straipsnyje numatytas sprendimas išieškoti pagalbą yra neigiamo sprendimo, kuris gali būti priimtas remiantis turima informacija neteisėtos pagalbos atvejais, sudedamoji dalis.

31 Komisijos manymu, priešingas Pirmosios instancijos teismo pateiktas aiškinimas turėtų žalingų pasekmių. Pirma, nebūtų galima užtikrinti Bendrijos vykdomos pagalbos kontrolės veiksmingumo, kurios pagrindinis tikslas, patvirtintas reglamento tryliktoje konstatuojamojoje dalyje, yra atkurti dėl neteisėtos pagalbos iškraipytą konkurenciją, iš karto išieškant neteisėtai gautas sumas. Antra, remiantis tokiu aiškinimu daugelis Komisijos „represinių priemonių“ šioje srityje netektų prasmės ir todėl kiltų didelė grėsmė neteisėtos pagalbos išieškojimo procedūrų veiksmingumui, palaikant mažiau bendradarbiaujančias šalis.

32 *MTU* mano, kad šis apeliacinio skundo pagrindas yra nepriimtinas tiek, kiek Komisija ginčija Pirmosios instancijos teismo teiginį, kurio iš tiesų jis net nepateikė.

33 Bet kuriuo atveju, *MTU* nuomone, kadangi Vokietijos valdžios institucijos reguliariai persiųsdavo visą prašomą informaciją, Komisija pažeidė procedūros taisykles, taikomas priimant sprendimą pagal reglamento 13 straipsnio 1 dalį. Todėl nebūtina nagrinėti nepagrindinį klausimą, ar Komisija iš principo gali savo sprendimą dėl pagalbos gavėjo identifikavimo grįsti turima informacija.

— Teisingumo Teismo vertinimas

34 Visų pirma reikia konstatuoti, kad šis pagrindas yra pagrįstas klaidingu atitinkamų skundžiamo sprendimo punktų aiškinimu.

35 Iš tiesų, priešingai nei tvirtina Komisija, remiantis šiais punktais negalima teigti, jog Pirmosios instancijos teismas bendrai paneigė tai, kad reglamento 13 straipsnio

1 dalimi pagrįstu sprendimu galima identifikuoti vieną ar kelis faktinius aptariamos pagalbos priemonės gavėjus ir nurodyti jiems ją grąžinti.

36 Atvirkščiai, skundžiamo sprendimo 45 punkte Pirmosios instancijos teismas aiškiai patvirtino principą, kad „jeigu atitinkama valstybė narė nepateikė Komisijai prašytos informacijos, ši gali priimti sprendimą, kuriuo pripažįstamas pagalbos nesuderinamumas, remdamasi turima informacija, ir prireikus nurodyti atitinkamai valstybei narei išieškoti pagalbą iš gavėjų pagal reglamento 14 straipsnį“.

37 Faktiškai, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 46–51 punktų, tik atsižvelgdamas į konkrečias bylos aplinkybes, ypač į tai, jog, Pirmosios instancijos teismo manymu, ieškinyje dėl panaikinimo nurodyta Komisijos sprendimo dalis pagrįsta tik hipotezėmis, šis teismas minėtame 51 punkte nusprendė, kad šios bylos aplinkybėmis „Komisija negali tinkamai remtis Reglamento Nr. 659/1999 13 straipsnio 1 dalimi, ginčijamu sprendimu *MTU* nustatydama pareigą solidariai grąžinti dalį *SKL-M* skirtos pagalbos“.

38 Šiomis aplinkybėmis pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo

— Šalių argumentai

39 Savo antruoju apeliacinio skundo pagrindu Komisija tvirtina, jog Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, klaidingai nuspręsdamas, kad ginčijamas sprendimas yra

pagrįstas tik hipoteze, neatitinkančia reikalavimų, taikytinų sprendimams, kurie priimami remiantis turima informacija reglamento 13 straipsnio 1 dalies prasme.

40 Pirma, Komisija tvirtina, kad, priešingai Pirmosios instancijos teismo teiginiams, negalima reikalauti visiško aiškumo priimant sprendimą remiantis turima informacija.

41 Iš tiesų reglamento 13 straipsnio 1 dalyje aiškiai suteikiama kompetencija Komisijai priimti tokį sprendimą, kai, nepaisydamos prašymo tinkamai ir laikantis formos reikalavimų pateikti informaciją, nagrinėjamos valdžios institucijos to nepadarė. Tokioje situacijoje tikėtina, kad turima informacija neišsami ir fragmentiška. Vis dėlto ji yra pakankamas pagrindas Komisijos prielaidai pagrįsti. Tai akivaizdu *a contrario* ir iš Bendrijos teismo praktikos, kad Komisija gali remtis fragmentiška ar neišsamia turima informacija, tik jeigu paprašė aptariamos valstybės narės ją pateikti (1994 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Vokietija ir Pleuger prieš Komisiją*, C-342/90, Rink. p. II-1173, 29 punktas).

42 Antra, Komisija kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad jos turimą informaciją kvalifikavo „tik kaip hipotezę“, nes informacija, kuria remdamasi ji galėjo padaryti prielaidą, kad dalis pagalbos buvo perduota *MTU*, buvo svarbi informacija, be kita ko, pagrįsta *SKL-M* administratoriaus nuomone, kaip matyti ir iš ginčijamo sprendimo 79–86 punktų.

43 *MTU* mano, kad šis antrasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepriimtinas tiek, kiek juo tik ginčijamas Pirmosios instancijos teismo atliktas faktinių aplinkybių vertinimas ir jame pateiktos bendros teisinės pastabos, neturinčios tiesioginio ryšio su šia byla.

44 Dėl esmės *MTU* tvirtina, jog Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad, pirma, tik hipotezių nepakanka pagrįsti nurodymą išieškoti ir, antra, šioje byloje Komisija iš tiesų rėmėsi tokiomis hipotezėmis, kiek tai susiję su naudos egzistavimu ir jos dydžiu.

45 Iš tiesų, *MTU* nuomone, Komisija neturėjo jokios patikimos informacijos, kuria remdamasi galėtų pagrįsti jos atžvilgiu taikomą nurodymą išieškoti pagalbą. Ji rėmėsi hipoteze, kuri padaryta atlikus paviršutinišką ir neišsamų jos turimos informacijos, apimančios, be kita ko, detalias *MTU* pastabas, paaiškinančias, kad ji negavo jokios naudos, nes visos sutartinės nuostatos, ją siejančios su *SKL-M*, buvo nustatytos atsižvelgiant į rinkos sąlygas, tyrimą.

— Teisingumo Teismo vertinimas

46 Visų pirma, kalbant apie šio apeliacinio skundo pagrindo priimtinumą, iš EB 225 straipsnio 1 dalies ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmosios pastraipos išplaukia, kad apeliacinis skundas paduodamas tik dėl teisės klausimų ir turi būti pagrįstas pagrindais, susijusiais su Pirmosios instancijos teismo nekompetencija, procedūros pažeidimais Pirmosios instancijos teisme, kurie daro poveikį apelianto interesams, arba minėto teismo padarytu Bendrijos teisės pažeidimu (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2000 m. kovo 16 d. Sprendimo *Parlamentas prieš Bieber*, C-284/98 P, Rink. p. I-527, 30 punktą bei 2005 m. liepos 14 d. Nutarties *Gouvras prieš Komisiją*, C-420/04 P, Rink. p. I-7251, 8 punktą ir 2007 m. kovo 20 d. Nutarties *Kallianos prieš Komisiją*, C-323/06 P, 10 punktą).

47 Be to, priešingai nei tvirtina *MTU*, šiuo apeliacinio skundo pagrindu ginčijamas ne tik pirmojoje instancijoje atliktas faktų vertinimas, bet ir Pirmosios instancijos teismo pateiktas reglamento 13 straipsnio 1 dalies aiškinimas, kiek tai susiję su sąlygomis, reglamentuojančiomis sprendimo priėmimą remiantis turima informacija šios nuostatos prasme, kad Komisijos sprendimas, pagrįstas tokia hipoteze, kokios

egzistavimą šioje byloje konstatavo Pirmosios instancijos teismas, neatitinka šių sąlygų. Todėl toks ginčas yra susijęs su teisės klausimu.

48 Iš to išplaukia, kad šis apeliacinio skundo pagrindas yra priimtinas tiek, kiek jis pateiktas dėl Pirmosios instancijos teismo pateikto reikalavimų, kurie taikomi priimant sprendimą remiantis reglamento 13 straipsnio 1 dalimi, aiškinimo.

49 Tačiau Komisijos argumentai, kuriais siekiama užginčyti Pirmosios instancijos teismo įrodymų vertinimą, kaltinant jį tuo, kad neatsižvelgė į kai kurią ginčijamame sprendime priimtą informaciją, yra nepriimtini.

50 Iš tiesų toks vertinimas nėra Teisingumo Teismo kontrolės dalykas, išskyrus atvejus, jei buvo iškraipyti Pirmosios instancijos teismui pateikti faktai ir įrodymai (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1994 m. kovo 2 d. Sprendimo *Hilti prieš Komisiją*, C-53/92 P, Rink. p. I-667, 42 punktą; 2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink. p. I-123, 49 punktą bei 2006 m. kovo 23 d. Sprendimo *Mülhens prieš VRDT*, C-206/04 P, Rink. p. I-2717, 28 punktą), o šioje byloje Komisija neįrodė, netgi neteigė, kad egzistavo toks iškraipymas.

51 Antra, kalbant apie šio apeliacinio skundo pagrįstumą, visų pirma reikia nurodyti, kad, priešingai nei tvirtina Komisija, Pirmosios instancijos teismas niekuomet nereikalavo, kad ši institucija būtų visiškai tikra priimdama sprendimą pagal reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

52 Iš skundžiamo sprendimo 46–48 punktų matyti, jog Pirmosios instancijos teismas, toli gražu nereikalaudamas tokio tikrumo, tik konstatavo, kad ginčijamas sprendimas

priimtas remiantis hipoteze, kurios Komisijos turima informacija neleidžia nei patvirtinti, nei paneigti ir kuria tik konstatuojama, jog nėra įrodymų, paneigiančių tai, kad *MTU* pasinaudojo valstybiniais ištekliais.

53 Taip nuspręsdamas Pirmosios instancijos teismas nepadarė jokios teisės klaidos.

54 Akivaizdu, kad reglamento 13 straipsnio 1 dalimi, skirta konsoliduotai teismo praktikai (ypač žr. 1990 m. vasario 14 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, vadinamo *Boussac*, C-301/87, Rink. p. I-307, 22 punktą; 1990 m. kovo 21 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-142/87, Rink. p. I-959, 18 punktą bei 1994 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Vokietija ir Pleuger Worthington prieš Komisiją*, C-324/90 ir C-342/90, Rink. p. I-1173, 26 punktas), Komisijai suteikiami įgaliojimai, kai ji konstatuoja, kad pagalba buvo suteikta ar pakeista apie tai nepranešus, priimti sprendimą dėl pagalbos suderinamumo ar nesuderinamumo su bendrąja rinka, remiantis turima informacija, jeigu valstybė narė nevykdo savo pareigos bendradarbiauti ir nepateikia informacijos, kurios Komisija prašė. Be to, prireikus šiuo sprendimu reglamento 14 straipsnyje numatytomis sąlygomis gali būti reikalaujama grąžinti jau sumokėtą pagalbą (šiuo klausimu taip pat žr. minėtų sprendimų *Boussac* 22 punktą ir *Belgija prieš Komisiją* 18 punktą).

55 Vis dėlto, kaip siūlo ir generalinė advokatė savo išvados 50 punkte, ši Komisijos turima galimybė neturi būti aiškinama taip, kad ja visiškai panaikinama Komisijos pareiga pagrįsti savo sprendimus patikimais ir nuosekliais įrodymais, kurie patvirtintų jos išvadas.

56 Be to, tokiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje, Komisija bent jau turi užtikrinti, kad jos turima informacija, nors neišsami ir fragmentiška, kaip ji, be kita ko, nurodė savo apeliaciniame skunde, yra pakankamas pagrindas padaryti išvadą, kad įmonė gavo naudos valstybės pagalbos forma.

57 Šie teiginiai taikomi *a fortiori*, kai Komisija, kaip ir šioje byloje, nurodo išieškoti pagalbą iš jos gavėjo, tokiu grąžinimu visų pirma siekiant panaikinti konkurencijos iškraipymą dėl suteikto konkurencinio pranašumo bei atkurti iki pagalbos mokėjimo buvusią situaciją (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2003 m. kovo 8 d. Sprendimo *Italija ir SIM 2 Multimedia prieš Komisiją*, C-328/99 ir C-399/00, Rink. p. I-4035, 66 punktą ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-277/00, Rink. p. I-3925, 74–76 punktus).

58 Iš ankstesniuose punktuose minėtų principų matyti, jog Komisija negali daryti prielaidos, kad įmonė gavo naudos valstybės pagalbos forma, remdamasi tik neigiama prielaida, pagrįsta tuo, kad nėra informacijos, kurios pagrindu būtų galima padaryti priešingą išvadą, kai nėra kitų tokios naudos egzistavimo įrodymų.

59 Be to, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 52 punkte, būtent atsižvelgiant į tai, jog ginčijamas sprendimas pagrįstas tokia prielaida, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad reglamento 13 straipsnio 1 dalis negali būti tinkamas šio sprendimo pagrindas.

60 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia atmesti antrąjį apeliacinio skundo pagrindą kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.

61 Kadangi negali būti pritarta nė vienam iš dviejų Komisijos pateiktų apeliacinio skundo pagrindų, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

62 Pagal Procedūros reglamento 122 straipsnio pirmąją pastraipą, kai apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

63 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

64 Kadangi *MTU* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas, atsiradusias šioje instancijos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.